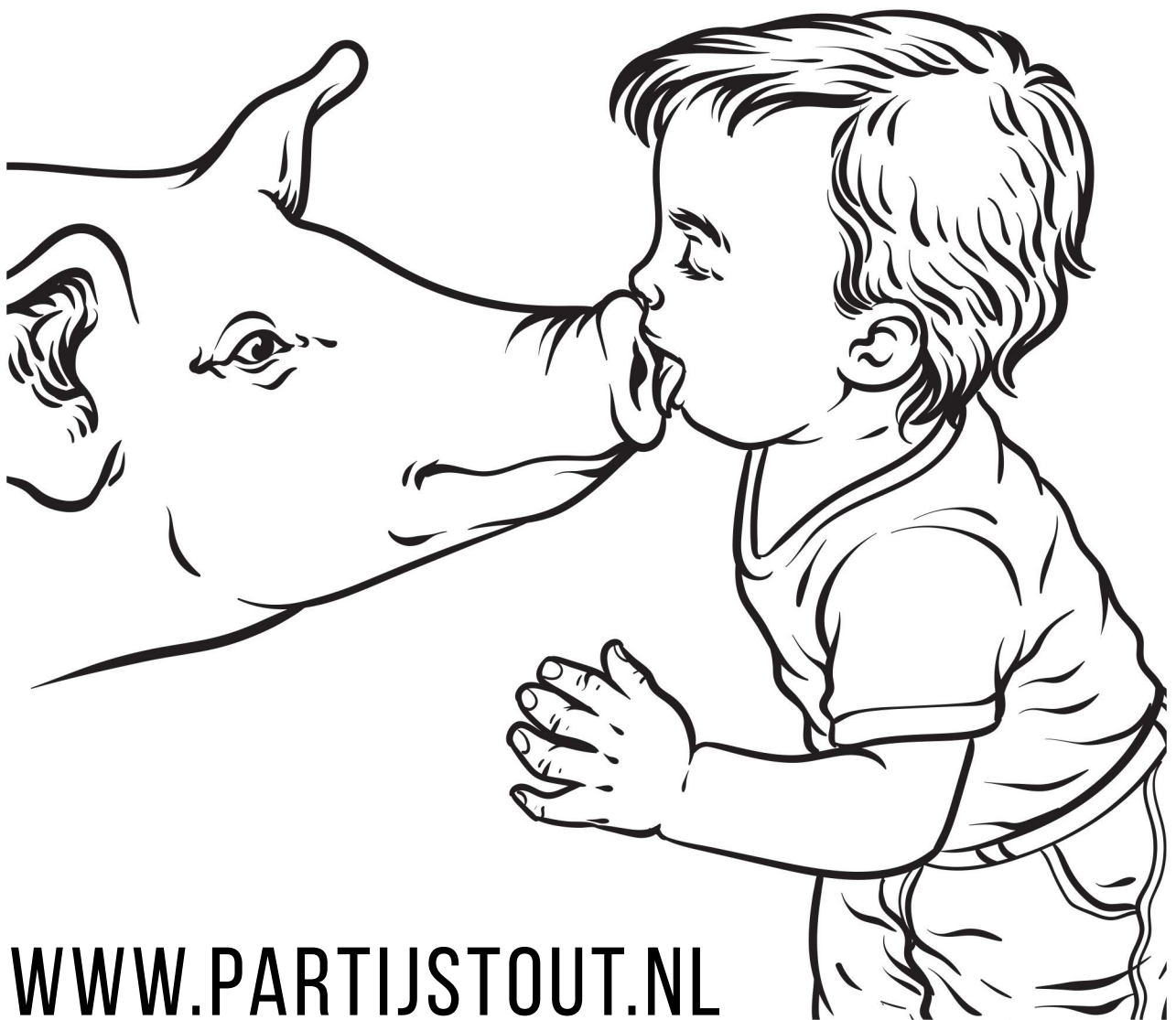

STOUT MANIFEST

WWW.PARTIJSTOUT.NL

TL; DR: Stout Manifest

Medezeggenschap: the basics

Medezeggenschap: waarom is het relevant? De rechten van studenten in het hoger onderwijs worden bijna helemaal bepaald door de medezeggenschap. Zonder een goede medezeggenschap is er geen controle op de plannen van bestuurders.

Hoeveel invloed heeft de medezeggenschap? De FSR heeft in het verleden diverse maatregelen tegengehouden die niet in het belang van de meeste studenten waren. Je kunt hierbij denken aan het tegenhouden van selectieve masters, studiepunten die slechts beperkt geldig zijn of een extra bindend studieadvies in het tweede studiejaar. Als het goed is, merk je hier niet veel van als student, maar als niemand zich hier druk om maakt, kunnen de gevolgen groot zijn.

Versterking van de medezeggenschap

Noodzaak van een langetermijnvisie. De medezeggenschap wisselt ieder jaar, maar de belangen van studenten blijven meestal redelijk gelijk. Het veranderen van bestaand onderwijsbeleid duurt meestal een paar jaar. Om te zorgen dat we de meeste impact maken, hebben we een visie nodig die een paar jaar meegaat. Zo zorgen we dat echt kunnen meepraten over belangrijke beslissingen!

We geven het goede voorbeeld door geen lijstduwers te gebruiken. We vinden het enorm belangrijk dat de studentenraadsverkiezingen geen populariteitswedstrijd zijn. Het draait om de inhoud. Door gebruik te maken van veel lijstduwers, is de verleiding groot om op iemand te stemmen die je kent. Terwijl die misschien niet eens de raad in wil! Een extra nadeel is dat door lijstduwers het systeem van voorkeursstemmen niet meer werkt. Daarom beloven we dat iedereen op de lijst van Stout ook echt van plan is om de raad in te gaan. Dit zorgt voor transparantie en een eerlijker kiessysteem!

Concrete invulling geven aan de functie studentassessor. De studentassessor is niet democratisch gekozen, maar heeft wel veel invloed en weinig verantwoordelijkheid. Stout vindt dat deze functie moet worden veranderd zodat de studentassessor alleen een schakelpunt is tussen het bestuur en de medezeggenschap. Als dat niet kan dan vinden we dat de functie moet worden afgeschaft. Waarom zou het anders zin hebben om studentenraadsverkiezingen te hebben?!

Zorgvuldige selectie van toekomstige raadsleden. Een groot deel van het raadswerk is reactief. Dat maakt het soms heel lastig om de belangen van

studenten goed in het oog te houden. Vaak is er veel druk om mee te gaan met de wensen van het faculteitsbestuur. Ook als die slecht zijn voor studenten. We zoeken daarom mensen uit die hier veel talent voor hebben en die dit van nature al doen. Zo kunnen ze zelfs onder grote druk nog de belangen behartigen van studenten.

Inhoud boven relatie (met het bestuur). Meestal is het handig om constructief met het bestuur te samenwerken. Maar soms moet je bereid zijn een confrontatie aan te gaan als dit beter is om je doelen te bereiken. We zijn altijd respectvol en doen ons best om een goede relatie op te bouwen, maar we zijn keihard op de inhoud!

De studentenraad moet zijn rechten gebruiken. Veel medezeggenschapsraden en studentenpartijen klagen dat er niet goed naar hen geluisterd wordt door het directieteam. Wij vinden dat je gebruik moet maken van je rechten als er niet geluisterd wordt. Dat is niet altijd makkelijk, maar wel onze verantwoordelijkheid.

Universele Verklaring van de Rechten van de Student

Recht op gezond, gevarieerd en betaalbaar eten en drinken. Iedere student moet de mogelijkheid hebben om gezond, gevarieerd en betaalbaar eten en drinken te krijgen op de universiteit.

Recht op transparantie. De UvA heeft erg veel beleid en voorzieningen die studenten aangaan. Helaas zijn veel studenten niet op de hoogte van deze dingen. Wij vinden dat de informatievoorziening naar studenten beter moet. Daarnaast moet het bestuur, de raad en de examencommissies transparanter te werk gaan.

Recht op privacy. Studenten zijn net mensen. Als zodanig vinden we dat ook studenten recht hebben op een aantal grondrechten. Privacy op de universiteit is daar één van. Stout vindt dat er duidelijk beleid moet komen over privacy op de UvA en een makkelijke manier om in te zien wie welke gegevens over jou heeft.

Recht op ondersteuning. Elke student heeft recht op goed functionerende diensten en voorzieningen. Als deze er niet zijn, niet goed werken en/of niet aan de studentenbehoeftes voldoen, kan het leven op de universiteit redelijk kut zijn.

Recht op goede docenten. Als student heb je het recht op docenten die goed hun werk kunnen doen. Die experts zijn in hun vakgebied en bekwaam in het geven van onderwijs. Die energie steken in zowel onderwijs als onderzoek, zonder daaraan onderdoor te gaan.

1

Medezeggenschap:
the basics

Medezeggenschap: waarom is het relevant?

TL; DR: De rechten van studenten in het hoger onderwijs worden bijna helemaal bepaald door de medezeggenschap. Zonder een goede medezeggenschap is er geen controle op de plannen van bestuurders.

Weet je nog dat je jouw studieovereenkomst tekende met de UvA? Je handtekening kriebelde onder het document dat al jouw rechten en plichten omschrijft?

Ja? Dan heb je dat helaas gedroomd, want dit document bestaat niet. Jij bent als student geen formele overeenkomst aangegaan met de universiteit. Er bestaat ook geen wet waarop de student zich kan beroepen als het om zijn of haar onderwijs gaat. De Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (WHW) omschrijft namelijk alleen de plichten van de universiteit, niet de rechten van de student. Het enige waarop jij je kan beroepen is de studiehandleiding, de studentenstatuten, het faculteitsreglement en tot slot het Onderwijs- en Examenreglement (OER).

Deze documenten heeft de universiteit grotendeels naar eigen inzicht voor jou opgesteld. Bovendien mogen deze documenten ieder jaar veranderd worden. Studenten kunnen zich alleen maar beroepen op de meest recente versie. De spelregels worden tussendoor veranderd. Als je het er niet mee eens bent dan heb je pech, want naar een andere universiteit vertrekken is absoluut zinloos. Daar gaat het precies op dezelfde manier. Den Haag gaf een snoepje tegen het huilen en kwam daarom met inspraakorganen: de medezeggenschap.

Toch weten de meeste studenten niet eens dat de medezeggenschap bestaat. Misschien dat de opkomst van de studentenraadsverkiezingen daarom rond de 20% blijft steken. Zonde, want de medezeggenschap kan een hoop invloed hebben op je studiercarrière. Zonder sterke medezeggenschap is er geen controle op de plannen van de bestuurders.

Voor studenten bestaat de medezeggenschap uit de Centrale Medezeggenschap (CSR), de Facultaire Studentenraad (FSR) en opleidingscommissie (OC).

Hoeveel invloed heeft de medezeggenschap?

TL; DR: De FSR heeft in het verleden diverse maatregelen tegengehouden die niet in het belang van de meeste studenten waren. Je kunt hierbij denken aan het tegenhouden van selectieve masters, studiepunten die slechts beperkt geldig zijn of een extra bindend studieadvies in het tweede studiejaar. Als het goed is, merk je hier niet veel van als student, maar als niemand zich hier druk om maakt, kunnen de gevolgen groot zijn.

Zonder goed functionerende studentenraad kan jouw geliefde faculteit en opleiding veranderen in een leerfabriek. Voordat je het weet, veranderen de studiehandleiding, de studentenstatuten, het faculteitsreglement en de OER van onschuldige omschrijving naar kille rendementsmaatregelen.

Als toelatingseis voor alle masters minimaal een acht gemiddeld, studiepunten die slechts beperkt geldig zijn of een extra bindend studieadvies in het tweede studiejaar. Dit zijn slechts een paar voorbeelden van rendementsmaatregelen die de medezeggenschap in het verleden heeft tegengehouden. Hier nog een twee actuele voorbeelden:

Cateraar: Bij het zoeken van een nieuwe cateraar is de CSR actief betrokken geweest en daar zijn de nodige fouten gemaakt. Het eten is inderdaad verbeterd met de komst van de nieuwe cateraar, maar de prijzen zijn ook drastisch verhoogd. Voor veel studenten is het op het moment onbetaalbaar om te eten op de universiteit. Hier zijn we bij Stout erg boos over. Wij vinden dat de kantine er voor iedereen hoort te zijn.

Bij de aanbesteding was er keuze uit diverse cateraars. Er is gekozen voor één die samenwerkt met lokale ondernemers. In de praktijk neemt Cormet andere partijen in dienst en zijn zij grotendeels een tussenpersoon. Het enige wat ze bijdrage is extra marge op de prijs. De CSR had er goed aan gedaan om een cateraar te zoeken die zelf kookt. Daarbij hadden er ook gewoon prijsafspraken gemaakt kunnen worden die zouden garanderen dat er gezond, gevarieerd en betaalbaar eten is. Ook als dit ten koste gaat van de keuze uit drie verschillende keukens in de kantine. Aan dit contract zitten we 'gelukkig' maar vier jaar vast. Ons doel is om voor die tijd medezeggenschappers te vinden die hier verandering in gaan brengen!

Samenwerking UvA/VU: De medezeggenschap heeft er mede voor gezorgd dat de samenwerking tussen de UvA/VU niet is doorgegaan. Voor sommige partijen binnen de FNWI was dit heel gunstig, maar voor andere partijen op onze faculteiten heeft het erg veel nadelen gehad. De samenstelling van de medezeggenschap kan heel

veel invloed hebben op zo'n zwaarwegend besluit. Het is dus belangrijk dat daar mensen zitten die zorgvuldige beslissingen maken en de verschillende belangen afwegen.

2

Versterking van de
medezeggenschap

Noodzaak van een langetermijnvisie.

TL; DR: De medezeggenschap wisselt ieder jaar, maar de belangen van studenten blijven meestal redelijk gelijk. Het veranderen van bestaand onderwijsbeleid duurt meestal een paar jaar. Om te zorgen dat we de meeste impact maken, hebben we een visie nodig die een paar jaar meegaat. Zo zorgen we dat echt kunnen meepraten over belangrijke beslissingen!

De studentenraad is een continu orgaan. Dat betekent dat het niet uitmaakt dat de samenstelling van de raad ieder jaar wisselt. De besluiten zijn nog steeds geldig. Dit is ook nodig voor een goede ontwikkeling van de universiteit. Een raad die ieder jaar opnieuw van gedachten wisselt, kan niet effectief de belangen van studenten behartigen en dingen opbouwen.

Er zijn partijen die geen langetermijnvisie hebben, zodat de inhoudelijke standpunten van de partij wisselen afhankelijk van wie er in zitten, zonder uitleg. Dan maakt het niet uit wat hun partijgenoten dachten het jaar ervoor: het werk van de vorige raad wordt gewoon weggegooid als het hun niet bevalt. Dit is zonde, opgebouwde kennis gaat verloren en al het harde werk was voor niks.

Voor een universiteit kan dit erg schadelijk zijn. Voor een bestuurder maakt dit het moeilijk om samen te werken met de studentenraad.

Studenten zullen moeite hebben met vertrouwen in partijen hebben. Tegen de tijd dat een student hier drie jaar zit, hebben ze zulke partijschommelingen gezien dat het toch geen nut heeft om te stemmen; de partij gaat toch niet doen wat ze zeggen, of dezelfde partij volgend jaar gaat toch iets anders doen. Zelfs als een partij zegt dat ze ergens voor staan, is er geen garantie dat alle mensen op de kieslijst dezelfde meningen hebben. Een partij zonder langetermijnvisie heeft geen track record en geen toekomstplannen.

Daarom vindt Stout het belangrijk dat zij een sterke langetermijnvisie ontwikkelen. Dit manifest maakt daar een deel van uit. Onze sollicitatieprocedure zorgt dat de mensen die binnenkomen werkelijk bereid zijn om de visie te realiseren.

Andere partijen motiveren om geen lijstduwers meer te gebruiken.

TL; DR: We vinden het enorm belangrijk dat de studentenraadsverkiezingen geen populariteitswedstrijd zijn. Het draait om de inhoud. Door gebruik te maken van veel lijstduwers, is de verleiding groot om op iemand te stemmen die je kent. Terwijl die misschien niet eens de raad in wil! Een extra nadeel is dat door lijstduwers het systeem van voorkeursstemmen niet meer werkt. Daarom beloven we dat iedereen op de lijst van Stout ook echt van plan is om de raad in te gaan. Dit zorgt voor transparantie en een eerlijker kiessysteem!

Een lijstduwer is iemand die op de kieslijst wordt gezet, maar die zelf niet de intentie heeft om de raad in te gaan. Er zijn verschillende varianten mogelijk.

Variant 1: Een populaire student wordt op een lage positie op de lijst gezet omdat deze persoon veel stemmen aantrekt voor de partij, ook al wil hij of zij niet de raad in. Deze variant is te herkennen aan lijsten die aanzienlijk langer zijn dan twaalf mensen(er zijn maar twaalf zetels).

Variant 2: Als mensen stemmen dan mogen ze zowel centraal als facultair stemmen, als de ene partij alleen centraal de raad in wilt en de andere partij alleen facultaire de raad in wilt, dan is het tijd voor een deal. Als iemand wordt overgehaald om te stemmen op hun facultaire partij dan wordt er vaak gezegd, stem ook even op mij op centraal niveau. Facultaire partijen zetten vaak hun nummer 1 bij centrale partijen op de lijst, zo verzamelen ze extra stemmen voor de centrale partijen. Centrale partijen beloven daarvoor in ruil hun partij facultair aan te raden.

Lijstduwers gebruiken is heel aantrekkelijk voor partijen. Het zorgt voor meer stemmen en je wilt natuurlijk winnen als partij. Maar wat zijn de consequenties voor de medezeggenschap?

1. Er wordt gestemd op mensen die niet de raad in willen, in plaats van op de inhoud. Hierdoor krijgen partijen invloed op het facultair beleid terwijl de mensen niet de mening van de faculteit vertegenwoordigen. Dit heeft soms desastreuze gevolgen. Zowel binnen de faculteit als in de centrale studentenraad. Liever dat mensen een goed ontworpen kieskompas invullen, dan stemmen op een vriend die niet eens de raad ingaat.
2. Voorkeurstemmen werken niet meer. Als een goede kandidaat een sterke campagne voert dan hoort deze sowieso in de raad te komen door middel van voorkeurstemmen. Maar als er te veel mensen op de lijst staan, dan worden de stemmen onder dusdanig veel mensen verdeeld dat het vrijwel onmogelijk wordt voor iemand om de kiesdrempel te halen. Oftewel, de partij beslist met de lijstvolgorde wie de raad in komt, in plaats van de kiezer.

Als een partij claimt voor een sterke medezeggenschap te zijn (of democratie), controleer dan even of ze lijstduwers gebruiken en trek daar je conclusies uit.

Tot slot blijft de vraag, hoe motiveren we andere partijen om geen lijstduwers meer te gebruiken?

- Voor iedere verkiezingsperiode zullen we aan alle partijen vragen of zij willen afzien van het gebruik van lijstduwers. Als ze dit vervolgens niet doen zullen we ze vragen om zich te verantwoorden tijdens debatten.
- Verspreiden van kennis over de consequenties van lijstduwers. Studenten zullen hierdoor vaker kiezen voor partijen die geen lijstduwers gebruiken.

Concrete invulling geven aan de functie studentassessor.

TL; DR: De studentassessor is niet democratisch gekozen, maar heeft wel veel invloed en weinig verantwoordelijkheid. Stout vindt dat deze functie moet worden veranderd zodat de studentassessor alleen een schakelpunt is tussen het bestuur en de medezeggenschap. Als dat niet kan dan vinden we dat de functie moet worden afgeschaft. Waarom zou het anders zin hebben om studentenraadsverkiezingen te hebben?!

Eerst: wat is een studentassessor?

In de WHW staat (artikel 9.12, lid 2) dat in faculteiten met een meerkoppig bestuur een student de vergaderingen van het bestuur bijwoont. Ook al hebben wij geen meerkoppig bestuur, staat er in onze faculteitsreglement (artikel 3, lid 6) dat een student de bestuurlijke overleggen van de decaan bijwoont. Deze persoon noemen wij op de faculteit de studentassessor.

Er bestaan veel interpretaties van de rol van de studentassessor. Aan de ene kant, is de *Memo Studentassessorschap* (oorspronkelijk geschreven door een centrale studentassessor van de UvA) van mening dat de studentassessor een soort 'supermedezeggenschapper' is. Aan de andere kant ziet de *Memorie van Toelichting* van de wetwijzigingen de studentassessor meer als een schakelpunt tussen medezeggenschap en zeggenschap.

Op onze faculteit is er niet in de regeling te zien wat nou echt de doel is van de studentassessor. Het bestuur ziet als doel van de SA dat hij of zij bij vergaderingen zit om kritische vragen te stellen, onderwerpen te agenderen waar het bestuur niet op heeft gelet, of om een studentperspectief bij te dragen tijdens discussies. Een rol met veel invloed dus, maar die zo vaag is omschreven dat het van alles kan betekenen.

Maar wie kiest uiteindelijk die studentassessor? Nou, de FSR draagt kandidaten voor, maar het directieteam kiest uiteindelijk. En als het directieteam dat wil veranderen, kan dat wanneer het dat wil.

Aan wie legt de SA verantwoording af? Alleen aan het directieteam. Maar zij gunnen de SA de vrijheid om zijn/haar tijd in te vullen zoals de SA dat geschikt acht.

Met veel vrijheid en macht, is dit eigenlijk de perfecte baan. Waarom zou je eigenlijk de medezeggenschap in willen, met al dat gedoe met verkiezingen en strategisch doen tegenover het bestuur, als je gewoon aan tafel kan zitten en vrij je mening kan geven aan degene die alle besluiten maken? Daarbij krijg je goed betaald.

De functieomschrijving, zoals die er nu staat, is vaag en geeft te veel invloed aan een niet-verkozen student. Ons voorstel is dus: neem of een functieomschrijving die het bestuur en de medezeggenschap verbindt, of gewoon geen studentassessor.

Zorgvuldige selectie van toekomstige raadsleden

TL; DR: Een groot deel van het raadswerk is reactief. Dat maakt het soms heel lastig om de belangen van studenten goed in het oog te houden. Vaak is er veel druk om mee te gaan met de wensen van het faculteitsbestuur. Ook als die slecht zijn voor studenten. We zoeken daarom mensen uit die hier veel talent voor hebben en die dit van nature al doen. Zo kunnen ze zelfs onder grote druk nog de belangen behartigen van studenten.

Veel studentenpartijen komen met allerlei dingen die ze willen veranderen op de faculteit. Daar is op zich niks mis mee, dat doen wij ook. Maar een groot onderdeel van het raadswerk is reactief. Oftewel, het directieteam/decaan komt met een besluit en wilt daarover instemming of advies van de medezeggenschap.

Dit zijn vaak onderwerpen die niet in partijprogramma's besproken worden, maar wel op z'n minst indirect invloed hebben op de toekomst van studenten. Daarbij zijn het ook vaak onderwerpen waarbij we niet direct onze achterban kunnen betrekken, omdat het specialistische of vertrouwelijke dossiers zijn.

Het gevolg is dat je in misschien wel de helft van hun werktijd geen idee hebt of de partij waar je op gestemd hebt wel jouw belangen behartigt. Daarom zoekt Stout mensen die op een hele specifieke manier denken. Dan heb je op z'n minst een idee hoe Stout omgaat met onderwerpen waarvoor ze hun achterban niet (kunnen) raadplegen.

Waar Stout naar kijkt bij z'n raadsleden:

1. We geven niks om je cv. Als je net begonnen bent met studeren, dan is je cv een waardeloze voorspeller van je kunnen. Mensen moeten voor de sollicitatie een formulier invullen en een aantal vragen beantwoorden, de antwoorden op deze vragen worden als basis voor het sollicitatiegesprek gebruikt. Je kan het sollicitatieformulier op de website vinden.
2. En we hebben een hekel aan cv-bouwers. Mensen bij Stout gaan niet de raad in omdat het goed op hun cv staat. Mensen gaan de raad in omdat het bij hen begint te jeuken als er iets onrechtvaardigs gebeurt op de universiteit. Mensen met een intrinsieke motivatie voor het onderwerp zelf, onafhankelijk van status.
3. We zoeken mensen die voorbij de regels durven te kijken. We erkennen wel dat er regels zijn en dat ze soms belangrijk zijn voor het goed functioneren van een universiteit. Maar er zijn te veel voorbeelden te bedenken waarbij

de beste oplossing wordt tegengehouden door conventioneel en ouderwets denken. Als het niet mag, dan moeten we maar zorgen dat het mag.

4. We zoeken consequentialisten. Het enige wat ertoe doet is het resultaat. Soms betekent dat conflict of een gestoorde actie, soms betekent dat een eerlijk gesprek, zolang dat maar het beste resultaat geeft. De meeste raadsleden zijn zo druk bezig met een "goede relatie" met het bestuur, dat ze vergeten dat ze niet een jaar lang vrienden moeten maken.
5. We zoeken mensen met een sterk moreel kompas. We zijn niet echt fan van moreel relativisme bij Stout. Tegenwoordig hoor je vaak: "dat is niet slecht, dat is gewoon hun kijk op de wereld" of "jij vind dat misschien belangrijk, maar je moet ook respecteren dat zij dat niet belangrijk vinden". Wij geloven dat er een hoop onderwerpen zijn waar je iets over kan zeggen en dat die geen persoonlijke voorkeuren zijn. De sollicitaties zorgen ervoor dat de raadsleden van Stout op één lijn zitten, niet omdat ze van tevoren partijstandpunten afspreken, maar omdat ze dezelfde idealen delen.
6. We zoeken mensen die slecht vervangbaar zijn. De meeste raadsleden verwachten de nodige erkenning en respect voor alle tijd die zij in hun raadsjaar besteden, maar in de praktijk is dat vaak een beetje onzin. Jouw inzet is niet jouw meerwaarde. Als jij er niet zat, dan zat er wel iemand anders. Het gaat erom hoeveel beter jouw bijdrage is ten opzichte van een vervangend raadslid.

Al deze onderwerpen komen aan bod bij onze sollicitaties. Bij de meeste partijen zijn ze blij als ze meer mensen op de lijst hebben. Want meer mensen op de lijst, betekenen meer mensen van jouw partij in de raad. Voor Stout komen alleen mensen in de raad die de idealen van Stout delen en wat kunnen betekenen voor de faculteit. Wij zullen nooit mensen de raad insturen als dit niet zo is om meer mensen van onze partij in de raad te krijgen.

Inhoud boven relatie (met het bestuur)

TL; DR: Meestal is het handig om constructief met het bestuur te samenwerken. Maar soms moet je bereid zijn een confrontatie aan te gaan als dit beter is om je doelen te bereiken. We zijn altijd respectvol en doen ons best om een goede relatie op te bouwen, maar we zijn keihard op de inhoud!

Een partij probeert zetels te winnen op basis van de doelen die ze hebben, en zodra een partij in de raad zit is het hun rol om te zorgen dat die doelen bereikt worden. In een ideale wereld, zou een studentenraad hun doelen het best kunnen bereiken door een fijne relatie op te bouwen. Beide kanten zouden inzien dat ieder hun best doet om dingen te verbeteren. Het directieteam en de raad zouden elkaar vertrouwen, en elkaar meningen serieus nemen.

We leven helaas niet in een ideale wereld. De meningen van de studentenraad worden vaak niet serieus genomen omdat het maar studenten zijn. Alsof fulltime bestuurder zijn een voorwaarde is om problemen aan te kaarten of oplossingen voor te stellen. De studentenraad moet dan het bereiken van hun doelen boven hun relatie met het bestuur zetten.

Dit betekent dat de studentenraad bereid moet zijn om duidelijk te maken dat het directieteam het niet kan maken om afspraken niet na te komen, dingen te regelen op zo'n manier dat de raad er niks over te zeggen krijgt, of niet te luisteren. In de woorden van speltheorie, moet de raad 'Tit for Tat' gaan spelen met het bestuur. Werk mee als dat ideaal uitkomt, deserteer als de andere dat doet. Soms wordt iets per ongeluk gedaan; het is dan de verantwoordelijkheid van de raad om altijd goed te communiceren met het directieteam. Zo weet ieder wat ze van elkaar kunnen verwachten en wordt het directieteam gestimuleerd om zich goed te gedragen (en de raad trouwens ook).

Er zijn veel kaarten die een raad kan spelen in het geval dat het directieteam niet meewerkt. De studentenraad heeft bijvoorbeeld veel rechten die nauwelijks worden gebruikt, maar veel druk kunnen uitoefenen op het bestuur.

De studentenraad moet zijn rechten gebruiken

TL; DR: Veel medezeggenschapsraden en studentenpartijen klagen dat er niet goed naar hen geluisterd wordt door het directieteam. Wij vinden dat je gebruik moet maken van je rechten als er niet geluisterd wordt. Dat is niet altijd makkelijk, maar wel onze verantwoordelijkheid.

Veel medezeggenschapsraden en partijen klagen dat er niet goed naar hun geluisterd wordt door het directieteam. Ze gaan lobbyen voor extra rechten in Den Haag of zijn gewoon zuur in hun dagelijks leven. Dit is vaak niet nodig, het is tijd dat de raden de rechten gebruiken die ze hebben. Ja, die creëren soms wat frictie, maar dat is ook niet gek. Als je jarenlang je rechten niet hebt gebruikt, dan kan het soms wat weerstand creëren bij het directieteam als je daarmee begint. Het is alsof je bij je huisbaas aanklopt en hem vertelt dat je wordt uitgebuit en dat het volgens de wet illegaal is.

Eerst moet een raad hun instemmings- advies en initiatiefrechten goed gebruiken. De facultaire raad heeft instemmingsrecht op documenten zoals het faculteitsreglement en delen van de Onderwijs en Examenregeling (OER). Dit betekent dat een verandering niet kan worden doorgevoerd als de raad het er niet mee eens is. Op documenten zoals de begroting of andere delen van de OER heeft de raad adviesrecht. Dit houdt in dat het directieteam de mening van de raad moet vragen, en dat ze het advies alleen naast zich kunnen neerleggen met goede motivatie. Dan is er nog initiatiefrecht: het recht om met initiatieven te komen, waarop het bestuur moet reageren. Daarnaast kan de raad zich ook altijd beroepen op zijn informatierecht: het recht op alle informatie nodig om hun taak uit te voeren.

Als een raad zijn rechten goed gebruikt, kan hij best veel invloed hebben op een faculteit. Dus als een raad het oneens is met een deel van het faculteitsreglement, moeten zij deze gewoon niet instemmen. Als een begroting onduidelijk is of dingen mist, kan een raad negatief adviseren. Het klinkt simpel, maar het zou je verbazen: de meeste raden doen dit niet uit angst dat het niet constructief zou overkomen.

Soms kom je er met je directieteam simpelweg niet uit. Na eindeloos goed en constructief overleg kan het soms onmogelijk lijken om het eens te worden. In deze gevallen is het belangrijk om jullie meningsverschil te testen bij een extern orgaan. Vaak is de eerste stap juridisch advies, maar soms moet je een geschil starten. Niets doen is nooit een optie, want dan krijgt het directieteam altijd zijn zin als ze het de raad lastig genoeg maken: iets wat in heel Nederland eerder de norm dan uitzondering is.

Wat is eigenlijk een geschil? Er is sprake van een geschil als twee partijen serieus van mening verschillen. Oftewel onenigheid, niet meer, niet minder. En als zo'n geschil niet opgelost kan worden met goede communicatie tussen beide partijen, dan is het wenselijk om het geschil te laten oplossen door een externe partij: de geschillencommissie.

In de praktijk worden er in Nederland vrijwel geen geschillen gestart in het hoger onderwijs, tot nu toe slechts dertien keer. Dit komt omdat het een beetje eng is. Mensen zijn bang om hun relatie met het directieteam aan te tasten. In de praktijk valt dit reuze mee, maar het vereist wel de juiste houding van de raad. Het is niet onredelijk om een externe partij te raadplegen als je er intern niet uit komt. De geschillencommissie is precies hiervoor opgericht.

Soms zul je geschillen verliezen. Dan heb je als raad niet gefaald, maar heb je een geschil op de juiste wijze afgehandeld en had de raad simpelweg niet gelijk. Geschillen verliezen kan ontmoedigend zijn, maar dit is onterecht. Er is meer duidelijkheid dan vooraf en daar moeten we allemaal blij mee zijn.

3

Universele Verklaring
van de Rechten van
de Student

Recht op gezond, gevarieerd en betaalbaar eten en drinken

TL; DR: Iedere student moet de mogelijkheid hebben om gezond, gevarieerd en betaalbaar eten en drinken te krijgen op de universiteit.

In begin 2017 is de cateraar gewisseld onder toezicht van de Centrale Studentenraad. Het eten is verbeterd maar de prijzen zijn ook drastisch verhoogd, daar waren ze even vergeten op te letten. Stout heeft een soepactie gedaan om te kijken of dit onderwerp leeft bij de studenten en medewerkers en het antwoord is "JA!". Binnen twee uur hadden meer dan 200 mensen hun mening gegeven.

De prijs/kwaliteit verhouding van het eten in de kantine op Science Park is:

- 25% uitzonderlijk slecht, oftewel niet veel soeps
- 30% slecht
- 25% matig
- 20% redelijk goed tot heel goed

Dat maakt een 80% ontevredenheid. Daarnaast was er ook ruimte om een persoonlijke reactie te geven:

"Ik ben student en heb geen geld. Waarom zoveel dure dingen in een kantine op een universiteit?"

"De kantine is zo duur dat ik er niks meer koop. Dit is heel jammer want het zou een gezond alternatief kunnen zijn voor studenten."

Wij zijn van mening dat het een universeel recht van studenten is om toegang te hebben tot gezond, gevarieerd en betaalbaar eten en drinken op de universiteit. Ook als dit ten koste gaat van de keuze uit drie verschillende keukens in de kantine.

Veel studenten zitten krap bij de kas en hebben geen geld om elke dag een broodje van 4 euro te kopen. Toch moeten deze studenten wel eten. Nu is het helemaal niet erg als je (soms) je eigen eten meeneemt, maar het moet niet zo zijn dat er een kloof ontstaat tussen de rijke en de arme studenten door de kantine.

Daarnaast hebben we veel studenten op de universiteit die vegetariër of veganist zijn. Voor deze doelgroep moeten er ook opties zijn, bij voorkeur zo goedkoop mogelijk. Goedkopere vegetarische en veganistische opties moedigt andere studenten aan om wat vaker voor deze opties te kiezen. Met oog op een duurzamere faculteit is dit natuurlijk positief.

Recht op transparantie

TL; DR: De UvA heeft erg veel beleid en voorzieningen die studenten aangaan. Helaas zijn veel studenten niet op de hoogte van deze dingen. Wij vinden dat de informatievoorziening naar studenten beter moet. Daarnaast moet het bestuur, de raad en de examencommissies transparanter te werk gaan.

De UvA heeft erg veel beleid en voorzieningen die studenten aangaan. Helaas zijn veel studenten niet op de hoogte van deze dingen. Voorbeelden zijn de stilteruimte, studentendecanen, de OER, regels en richtlijnen van de examencommissie of contactgegevens van relevante mensen aan de faculteit, zoals Facility Services als stopcontacten en dergelijke niet werken.

Wij vinden dat de informatievoorziening naar studenten beter moet. Er zijn allemaal manieren om de informatievoorziening te verbeteren. Bijvoorbeeld een betere UvA-site. De site die we nu hebben is erg vaag en onoverzichtelijk. Als je iets zoekt is het vaak lastig dit te vinden. Ook zou er meer aandacht besteed kunnen worden aan het inlichten van eerstejaars. Als dit goed gebeurt, hebben de studenten daar hun hele studententijd op de UvA profijt van. Ze weten wat hun rechten zijn, welke voorzieningen beschikbaar zijn en wat het beleid van de UvA is.

Naast dat de informatie beter vindbaar moet zijn moet het ook toegankelijker zijn. Een voorbeeld is de OER. Hier staan veel van de rechten en plichten van studenten in en is dus een erg belangrijk document voor studenten. Helaas is dit document in moeilijke taal geschreven en voor iemand die niet elke dag een beleidsdocument leest niet erg toegankelijk. De OER in normaal Nederlands, waar nu aan gewerkt wordt in samenwerking met de studentenraad, is een goede oplossing. Hier wordt de OER zo geschreven dat het leesbaar is voor elke student. Vaker zouden beleidsdocumenten die studenten aangaan zo geschreven moeten worden dat elke student het begrijpt.

Het bestuur moet transparanter te werk gaan. Het komt vaak voor dat de raad niet op de hoogte wordt gesteld van beleid waar zij geen advies of instemmingsrecht op hebben. Dit betekent dat de raad het bestuur niet kan adviseren vanuit het studentperspectief. Dit perspectief wordt dan nog wel eens vergeten. Daarnaast hebben studenten die niet in de raad zitten geen idee welke beslissingen worden gemaakt door het bestuur.

Ook de studentenraad moet transparanter te werk gaan. De raad zit in een machtspositie, ze vertegenwoordigen de belangen van studenten bij het bestuur. Studenten moeten kunnen zien of ze dit goed doen en of de gekozen raadsleden zich wel aan hun partijstandpunten houden.

Stout vindt dat belangrijke beslissingen door de raad gedeeld moeten worden met de achterban. Zo is er in 17/18 een geschil geweest tussen de studentenraad en het bestuur, dat achter gesloten deuren heeft plaatsgevonden. Ook al was er een mogelijkheid om Folia uit te nodigen, of om daarna Folia in te lichten, heeft de raad besloten dit niet te doen. Stout was het niet eens met deze beslissing: wij informeren liever de achterban.

De examencommissie moet transparanter te werk gaan. De examencommissie is een onafhankelijk orgaan met als belangrijkste taak het bewaken van de kwaliteit van de diploma's van de opleidingen. Je komt dus met ze in aanraking als je fraude of plagiaat hebt gepleegd, als je vraagt om vrijstelling van een vak, of als je je vakkenpakket laat goedkeuren voor het aanvragen van je diploma. De regels en richtlijnen van examencommissies zijn vastgelegd in de (je raadt het al) Regels en Richtlijnen van de Examencommissies. Voor veel studenten is de examencommissie een zwart gat. Je stuurt een aanvraag en moet maar hopen op dat je aanvraag compleet is en/of ontvangen is. Als je een reactie krijgt wordt vaak niet uitgelegd waarom je aanvraag wel of niet goedgekeurd wordt. Ook werd lange tijd niet het jaarverslag van de examencommissie besproken met de decaan of is het jaarverslag niet/lastig vindbaar. Stout vindt dat de examencommissies transparanter moeten worden.

Recht op Privacy

TL; DR: Studenten zijn net mensen. Als zodanig vinden we dat ook studenten recht hebben op een aantal grondrechten. Privacy op de universiteit is daar één van. Stout vind dat er duidelijk beleid over privacy op de UvA moet komen en een makkelijke manier om in te zien wie welke gegevens over jou heeft.

Privacy is een belangrijk mensenrecht in het dagelijks leven. Het zorgt ervoor dat je je eigen keuzes kan maken, zonder dat andere mensen constant meekijken. Het recht op privacy zorgt ervoor dat je zelf kan bepalen wie welke informatie over je te zien of horen krijgt, waardoor je de controle behoudt over je eigen leven.

Wij vinden dit een belangrijk recht dat nageleefd moet worden op elk vlak in je leven. Als student ben je meerdere jaren aanwezig op de universiteit, waarin je veel gegevens moet delen met de universiteit. Er is echter geen duidelijk beleid over privacy op de UvA of een makkelijke manier om in te zien wie welke gegevens over jou heeft.

Door deze onduidelijkheid is het moeilijk voor studenten om bezwaar te maken als hun rechten geschonden worden. Een recent voorbeeld hiervan is een student die weigerde de plagiaatcontroledienst Turnitin te gebruiken, aangezien deze dienst een eeuwige, niet-exclusieve licentie krijgt op ingeleverde stukken. Hierdoor zijn, zodra je hier iets inlevert, al je eigendomsrechten op je zelfgeschreven stuk weg. In dit voorbeeld is er gelukkig een User Agreement die je kan lezen voordat er iets ingeleverd wordt, maar in de meeste gevallen is dit niet zo.

Een voorbeeld waar je waarschijnlijk vaker mee te maken hebt, is de e-maildienst van de UvA. De UvA mail gaat namelijk via Gmail. Google heeft zelf verklaard dat je niet kan verwachten dat de informatie die je via Gmail verzendt vertrouwelijk is. Wat dus ook betekent dat alle scripties en andere belangrijke onderzoeksprojecten op straat liggen zodra je ze mailt.

Ook bij cijfers is het niet altijd even duidelijk wie je informatie in hun handen kan krijgen. Soms worden cijfers zelfs gepubliceerd met studentenummers op een grote lijst op Blackboard. De raad van 17/18 werkt er aan om te zorgen dat dit niet meer kan gebeuren, en dat cijfers niet ter sprake komen in sollicitatiegesprekken van OC's. Het is voor studenten belangrijk dat ze duidelijkheid krijgen over wie hun cijfers kunnen inzien.

Een goed, algemeen beleid over de privacy dat makkelijk in te zien is, zorgt ervoor dat je (of bijv. de studentenraad) de UvA aansprakelijk kan stellen als ze je privacy niet waarborgen. Doordat dit er niet is, is het praktisch onmogelijk om te weten wie gegevens in kan zien. Veel informatie zal voor of door jou tijdens je

studentenperiode online gedeeld worden. Heb je je bijvoorbeeld ooit afgevraagd wie je cijfers kan zien die gepubliceerd zijn? Of wie kan bekijken welke sites je bezoekt op het UvA-netwerk? Gezien het niet-bestaande privacybeleid, zullen jij en ik dat misschien nooit weten.

Recht op ondersteuning

TL; DR:Elke student heeft recht op goed functionerende diensten en voorzieningen. Als deze er niet zijn, niet goed werken en/of niet aan de studentenbehoeftes voldoen, kan het leven op de universiteit redelijk kut zijn.

Elke student heeft recht op goed functionerende diensten en voorzieningen. Misschien denk je bij sommige onderwerpen in dit manifest: leuk dat jullie je daarvoor inzetten, maar wat heb ik daar mee te maken? Het recht waar we het nu over hebben is het recht waar de meeste klachten van studenten over binnenkomen bij de studentenraad en elke student mee te maken heeft.

Om te studeren heb je functionerende ondersteuning nodig. Dingen als studieplekken, printers, blackboard/canvas en de kantine zijn erg belangrijk voor studenten. Als deze er niet zijn, niet goed werken en/of niet aan de studentenbehoeftes voldoen, is het leven op de universiteit ondragelijk.

Naast de bovengenoemde faciliteiten, waar de universiteit zich bewust van is dat die geboden moeten worden, zijn er ook faciliteiten waar helemaal niet aan gewerkt wordt of soms zelfs vergeten worden. Een voorbeeld is de reactietermijn van de examencommissies. Examencommissies mogen officieel tot acht weken na het insturen van je verzoek reageren. Dit is nog een redelijke termijn maar als je dan als reactie terugkrijgt: "je aanvraag is niet compleet of we hebben je aanvraag niet ontvangen" moet je weer acht weken wachten. Zo kan het maanden duren voor je bijvoorbeeld weet of het vakkenpakket dat je wil gaan doen als je op exchange gaat mogelijk is. Wij vinden dat de reactietermijn van de examencommissie verkort moet worden en er een ontvangstbevestiging per mail gestuurd moet worden. Een goed functionerende examencommissie is een recht van de student.

Buiten faciliteiten, zijn er nog veel dingen die belangrijk zijn voor het succes van studenten op de faculteit. Enkele voorbeelden:

- Goed functionerende studieadviseurs
- Hulp bij functiebeperking
- Goede overbrugging van de middelbare school of HBO naar het WO
- Vaardige hoor- en werkcollegedocenten
- Beschikbaarheid en visibiliteit van de studentendecanen

Recht op goede docenten

TL; DR: Als student heb je het recht op docenten die goed hun werk kunnen doen. Die experts zijn in hun vakgebied en bekwaam in het geven van onderwijs. Die energie steken in zowel onderwijs als onderzoek, zonder daaraan onderdoor te gaan.

In gesprekken met het directieteam wordt heel vaak gedaan alsof alles wat werknemers betreft niet besproken hoeft te worden met de studentenraad. Dit is af en toe terecht, maar waar het ook onderwijs betreft of de kansen van studenten is dat natuurlijk complete onzin.

Tegenwoordig ligt er een enorme werkdruk op docenten. Er wordt niet alleen gesproken over veel administratieve werkzaamheden, maar ook over een publicatiedruk in het onderzoeksveld. Dat is natuurlijk erg jammer en vervelend voor de docenten, maar studenten zijn hiervan de grootste verliezers. Wij zijn de dupe van het slecht presteren van docenten. Daarom is Stout tegen werkdrukverhogende maatregelen.

Een ander probleem dat op de FNWI voorkomt is het gebrek aan hoogleraren in verschillende bachelors. Er wordt bewust gekozen om niet de beste docenten in bachelors in te zetten. Stout vindt dit beschamend. Onderzoek en onderwijs horen in balans te zijn. Het hoort bij een universiteit dat de beste onderzoekers voor de klas staan en vice versa. Echter, hoogleraren vinden zichzelf meestal te druk met onderzoek om bachelordocenten les te geven ofwel vinden ze zich te goed voor bachelorstudenten. Stout wil deze ontwikkeling stopzetten.

Stout stelt voor dat alle docenten onderwijs geven en onderzoek doen. En als een docent les geeft, dan geeft die docent een mastervak en een bachelorvak. Zo komen bachelorstudenten ook in aanraking met hoogleraren en andere onderzoekers.